

Nr 50

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt; given Stockholms slott den 14 mars 1969.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändring i förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att krigsrisktillägg och motsvarande ersättningar skall kunna befrias från sjömansskatt efter prövning av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer. Befrielsen avses gälla även retroaktivt för tillägg och ersättningar, som utbetalats efter utgången av år 1966, och således medföra restitution av redan inbetald sjömansskatt.

Vidare föreslås förlängning av tiden för ansökan om jämkning av sjömansskatt.

Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt

Härigenom förordnas, att 2 och 13 §§ samt anvisningarna till 2 § förordningen den 16 maj 1958 om sjömansskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

I denna — — — — — enligt kommunalskattelagen,
beskattningsbar inkomst: kontant inkomst ombord, i förekommande fall minskad med avgifter, som sjömannen på grund av sin tjänst ombord har att erlägga för egen eller efterlevandes pensionering, och med belopp, som fastställts genom beslut om jämkning,

beskattningsbar inkomst: kontant inkomst ombord, i förekommande fall minskad med avgifter, som sjömannen på grund av sin tjänst ombord har att erlägga för egen eller efterlevandes pensionering, med belopp, som fastställts genom beslut om jämkning och, i den mån det medgivits av Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer, med belopp som enligt avtal mellan arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer utgör krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning.

beskattningsår: det — — — — sjömansskatt erlägges.

(Se vidare anvisningarna.)

13 §.

Beslut om — — — — — av sjömansskattenämnden.
Ansökan om jämkning skall vara inkommen till sjömansskattekontoret senast före utgången av juli månad året näst efter beskattningsåret.

Ansökan om jämkning skall vara inkommen till sjömansskattekontoret före utgången av andra kalenderåret näst efter beskattningsåret.

I beslut — — — — — för sjömansskatt.

Å belopp, — — — — — icke ränta.

Anvisningar

till 2 §.

Till gottgörelse, — — — — — och dylikt.

Till kontant — — — — — förenade kostnader.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

*Redare, som utbetalat krigsrisk-
lägg eller motsvarande ersättning,
skall ange ersättningens storlek i re-
dovisning enligt 14 § 1 mom.*

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Bestämmelserna om krigsrisklägg och motsvarande ersättning tillämpas på tillägg eller ersättning som utbetalats efter utgången av år 1966. Har avdrag för sjömansskatt beräknats till högre belopp än som bort ske med tillämpning av dessa bestämmelser, skall skatten nedsättas med vad som sålunda tagits ut för mycket, varvid 15 § förordningen om sjömansskatt gäller i tillämpliga delar.

Har ansökan om jämkning, som avser beskattningsåret 1967 och som inkommit till sjömansskattekontoret före ikraftträdandet, icke upptagits till prövning på grund av att den inkommit för sent, skall sjömansskattnämnden utan särskild ansökan åter upptaga ansökningen till prövning.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den
14 mars 1969.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTTSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *skattefrihet för krigsrisktillägg till sjömän, m. m.*, och anför.

På grund av krigshandlingar som förekommit och alltjämt förekommer i Vietnam, Främre Orienten och Nigeria har träffats avtal om särskilt krigsrisktillägg eller motsvarande tillägg till anställda ombord på svenska handelsfartyg. Avtalsslutande parter är Sveriges redareförening, å ena sidan, samt Sveriges fartygsbefälsförening, Svenska maskinbefälsförbundet och Svenska sjöfolksförbundet, å andra sidan. På krigsrisktilläggen görs f. n. skatteavdrag enligt förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt (sjömansskatteförordningen).

Inom 1967 års sjömansskattekommitté har väckts fråga om skattebefrielse för krigsrisktillägg som utgår till anställd ombord på svenskt handelsfartyg. Kommittén har i skrivelse till chefen för finansdepartementet framlagt förslag om sådan skattebefrielse enligt utarbetad författningstext. Författningsförslaget torde få bifogas statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

I skrivelsen har kommittén också föreslagit förlängning av tiden för rätt att begära jämkning av sjömansskatt. I detta hänseende har föreslagits en ändring i sjömansskatteförordningen. Detta författningsförslag torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Över kommitténs skrivelse har efter remiss yttranden avgetts av kamrarrätten, riksskattenämnden, sjömansskattenämnden, länsstyrelserna i Malmöhus och Hallands län, Sveriges redareförening, Rederiföreningen för mindre fartyg, Sveriges fartygsbefälsförening, Svenska maskinbefälsförbundet och Svenska sjöfolksförbundet.

Frågan om skattefrihet för krigsrisktillägg

Nuvarande ordning m. m.

Till skattepliktig inkomst enligt kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) räknas inte lön eller annan gottgörelse, som enligt sjömansskatteförordningen utgör inkomst ombord (19 §). Nämda slags intäkter räknas inte heller som skattepliktig inkomst vid taxering till statlig inkomstskatt. (Se 2 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, som i detta hänseende hänvisar till 19 § kommunalskattelagen.)

På grund av 1 § sjömansskatteförordningen erläggs sjömansskatt av envar som är anställd i redarens tjänst ombord på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 100 registerton vilket huvudsakligast nyttjas i närfart eller fjärrfart av närmare angivet slag. Med inkomst ombord förstås enligt 2 § lön eller annan gottgörelse, som sjöman uppbär på grund av sin anställning ombord och som skulle ha utgjort intäkt av tjänst enligt kommunalskattelagen. Från den kontanta inkomsten ombord kan dras dels avgifter som sjömannen har att erlägga för egen eller efterlevandes pensionering, dels belopp som fastställts genom beslut om jämkning. Det som kvarstår efter avdrag av nu angivna slag är enligt nyssnämnda paragraf beskattningsbar inkomst.

Vid varje utbetalning till sjöman av belopp som utgör beskattningsbar inkomst skall genom redarens försorg sjömansskatt dras av (5 § sjömansskatteförordningen). För här i landet bosatt sjöman utgår sjömansskatt för månad och beräknas enligt särskilda sjömansskattetabeller (7 § 1 mom.). I den mån Kungl. Maj:t förordnar det skall sjöman som är bosatt i Danmark, Finland, Island eller Norge erlägga sjömansskatt enligt de bestämmelser som gäller för sjöman bosatt i Sverige (7 § 2 mom.). Genom särskilda kungörelser (SFS 1958:541 och 542 samt 1959:544) har Kungl. Maj:t meddelat sådant förordnande för sjömän bosatta i Danmark, Finland och Norge.

Under andra världskriget utgick krigsriskersättning i betydande utsträckning till de anställda i den svenska handelsflottan. Sedan ett flertal framställningar ingetts till Kungl. Maj:t om befrielse för sjömännen från skyldighet att betala skatt för uppuren krigsriskersättning, infördes genom förordningar den 30 juni 1943 (nr 491) och den 25 maj 1945 (nr 200) regler om viss skattefrihet för sådan ersättning. Enligt dessa förordningar skulle vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt 50 % av den krigsriskersättning, som för åren 1943—1945 utgick till anställd på svenskt fartyg, inte utgöra skattepliktig inkomst. Om krigsriskersättningen för år räknat översteg 10 000 kr.,

gällde skattefrihet inte beträffande den överskjutande delen. För ersättningen gällde viss insättningssskyldighet i bank. Bestämmelserna var till en början utformade så att sjömannen vanligen inte förrän efter viss tid skulle få lyfta de för honom insatta medlen. Bestämmelserna upphävdes emellertid i denna del mycket snart.

I prop. 1943: 309 anförde departementschefen bl. a. följande (s. 9):

Den krigsriskersättning, som alltsedan krigsutbrottet hösten 1939 utgått till sjömännen på svenska handelsfartyg, är uppenbarligen att anse såsom skattepliktig intäkt enligt kommunalskattelagen samt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Emellertid torde med fog kunna göras gällande, att sjöfolkets krigsriskersättning icke är av samma karaktär som annan intäkt av tjänst, för vilken skatteplikt föreligger. Ifrågasvarande ersättning intjänas under mycket riskfyllda förhållanden och de faror och påfrestningar, för vilka sjömännen utsätts under sin yrkesutövning, ha avsevärt ökats ju längre kriget pågått. Krigsriskersättningen har därför kommit att alltmera få karaktären av en premie, som utgår till sjömännen för de risker till liv och lem, för vilka de utsätta sig i och för sitt arbete. Det bör även beaktas, att ifrågasvarande yrkesgrupp tidigare knappast haft sådana inkomster, att mera avsevärda besparingar kunnat göras till familjernas framtida underhåll. Vid angivna förhållanden finner jag så starka billighetsskäl numera tala till förmån för en skattelindring för sjöfolket, att de principiella betänkligheter, som obestriddligen äro förenade med en dylik åtgärd, bör få vika.

Kommittén

Kommittén framhåller i skrivelsen att krigsrisktillägg till sjöman är fritaget från beskattning i Norge sedan den 1 januari 1967. För Danmarks vidkommande sägs beslut ha fattats om liknande skattefrihet med giltighet fr. o. m. den 1 januari 1969. Skattefriheten i Danmark är enligt kommittén dock begränsad till att avse krigsrisktillägg som utgår vid fart på Vietnam.

Vidare framhåller kommittén att man övervägt frågan om skattebefrielse för krigsrisktillägg som utgår till anställd ombord på svenskt handelsfartyg och funnit skäl föreligga för sådan skattefrihet. Med hänsyn till sjömansskattens karaktär av definitiv skatt bör enligt kommittén bestämmelser meddelas snarast.

Kommittén lämnar härefter en redogörelse för de avtal om krigsrisktillägg som nu är aktuella och deras omfattning.

Avtal den 3 september 1965 beträffande krigsrisktillägg vid uppehåll i nord- och sydvietnamesiska hamnar

Avtalet gäller från den 20 augusti 1965. Till ombordanställd utgår krigsrisktillägg om 100 % beräknat på det lönebelopp, som ligger till grund för beräkning av semesterlön. Tillägget utgör minst 50 kr. per dygn och utgår under minst fem dygn. Enligt uppgift har avtalet hittills tillämpats bara vid ett fåtal fartygsuppehåll i sydvietnamesisk hamn. Inget svenskt han-

delsfartyg synes ha gjort uppehåll i nordvietnamesisk hamn, sedan avtalet träffats.

Avtal den 13 juni 1967 beträffande krigsrisktillägg vid fart inom visst i avtalet närmare angivet område i Främre Orienten

Avtalet gällde i första hand endast tiden den 5—10 juni 1967 men är tillämpligt även för tid därefter om krigshandlingar förekommer i det aktuella området. Såsom krigshandling räknas bl. a. skottlossning i närheten av svenskt fartyg. Till ombordanställd utgår krigsrisktillägg med 200 % på månadslönen inklusive vissa lönetillägg. Tillägget utgör minst 50 kr. per dag. Såvitt hittills kunnat utrönas har detta avtal tillämpats på högst ett tiotal svenska fartyg.

Avtal den 13 juni 1967 beträffande särskilt tillägg till anställda ombord på m/s »Nippon» och m/s »Killara» som ligger instängda i Suezkanalen

Avtalet gäller fr. o. m. den 11 juni 1967 t. o. m. den dag fartygen utpasserat ur Suezkanalen efter det att denna åter öppnats för trafik. Till ombordanställd utgår tillägg, som för dag utgör 45 kr. för befäl och 35 kr. för övriga anställda.

Tillsynen av fartygen »Nippon» och »Killara» omhänderhas av en reducerad besättning som f. n. uppgår till tolv personer och är gemensam för båda fartygen. Den första tiden tjänstgjorde ca femton personer på vardera fartyget. Tjänstgöringen ombord får inte omfatta längre tid än tre månader, varefter avlösning sker. Det förekommer emellertid att sjömän i undantagsfall stannar flera tjänstgöringsperioder i sträck.

Avtal den 30 augusti 1967 beträffande krigsrisktillägg vid fart på Nigeria

Avtalet gäller fr. o. m. avtalsdagen. Till ombordanställd utgår krigsrisktillägg om 100 % beräknat på det lönebelopp, som ligger till grund för beräkning av semesterlön. Tillägget utgör minst 50 kr. per dag.

Avtalet torde hittills inte ha tillämpats i något fall men åtminstone ett fartyg anlöpte hamn i Nigeria innan avtalet träffades. Till besättningen på detta fartyg har utgått s. k. krigsriskgratifikation, varvid avtalets bestämmelser torde ha tjänat till ledning.

Bedömningen av frågan huruvida det krigsrisktillägg som utgått sedan 1965 skall fritas från beskattning bör enligt kommitténs mening göras mot bakgrunden av att sjömansskattelagstiftningen i sina huvuddrag är ensartad i de nordiska länderna. I åtminstone Danmark och Norge är liknande ersättning skattefri, något som starkt talar för motsvarande ordning i Sverige. Det kan också anföras att statsmakterna genom tidigare beslut i ämnet tagit principiell ställning som bör vara vägledande. Eftersom villkoren för att nu få krigsrisktillägg torde vara ungefär desamma som för krigsriskersättningen under 1940-talet anser kommittén att den ifrågasatta skattefriheten bör medges.

Kommittén anför vidare att, med hänsyn till att utgående belopp — åtminstone hittills — denna gång i allmänhet är relativt små, tilläggen bör göras helt skattefria såsom skett i Danmark och Norge. Såvitt kunnat utrönas har under år 1967 och för tiden januari— oktober 1968 betalats ut ungefär följande belopp i krigsrisktillägg.

År	Belopp kr.	Antal sjömän	Belopp kr. per sjöman
1967.....	430 000	275	ca 1 560
1/1—31/10 1968	410 000	150	ca 2 730

I undantagsfall torde dock krigsrisktillägg för de båda åren ha utgått till en och samme sjöman med belopp som mera avsevärt avviker från det sammanlagda genomsnittsbeloppet. Vid de undersökningar kommittén gjort med ledning av material hos sjömansskattekontoret har sålunda konstaterats att ersättning i några tiotal fall utgått för åren 1967 och 1968 med totalt 10 000 kr. eller mer till en sjöman. Det är då fråga om sådana sjömän på Nippon och Killara som tjänstgjort i flera omgångar. Det erinras i sammanhanget om att avlösning av besättningarna på dessa båda fartyg nu sker oftare än tidigare.

Kommittén föreslår således att de krigsrisktillägg eller motsvarande tillägg, som utgår på grund av nu aktuella avtal, skall helt undantas från beskattning genom särskild förordning. Bestämmelse om skattefrihet för nämnda tillägg sägs böra få retroaktiv verkan fr. o. m. det första beskattningsår då sådana ersättningar på nytt började utgå, nämligen år 1965. En sådan bestämmelse medför att sjömansskatt för förfluten tid skall återbetalas till ett antal sjömän. Det sägs böra få ankomma på sjömansskattemyndigheten att efter ansökan från berörda sjömän besluta om sådan återbetalning.

I förordningen om sjömansskatt finns bestämmelse om rättelse av skatteavdrag som skett med för högt belopp. Ansökan om rättelse skall vara inkommen till sjömansskattekontoret före utgången av andra kalenderåret efter beskattningsåret. Bestämmelsen är således otillräcklig för att den avsedda retroaktiva verkan skall uppnås, heter det i kommitténs skrivelse. På grund härav föreslås särskilda övergångsbestämmelser.

För krigsrisktillägg som utbetalas till sjöman efter ikraftträdandet av förordningen kan bestämmelserna iaktas redan ombord och skatteavdrag således underlätas. Av kontrollskäl bör enligt kommittén emellertid föreskrivas att krigsriskersättning skall upptas i redovisning enligt 14 § 1 mom. sjömansskatteförordningen även om tillägget inte skall medräknas i den annars beskattningsbara inkomsten.

Om den föreslagna skattefriheten medges skall krigsrisktillägget inte räknas som kontant inkomst ombord, hemställer kommittén vidare. Till följd härav bör tillägget inte medräknas i sjömannens inkomst enligt den

kontrolluppgift redare har att avge enligt 37 § 1 mom. 8) taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623) och ej heller i sjömannens pensionsgrundande inkomst. Tillägget bör inte heller tas upp av redare i arbetsgivaruppgift.

Remissyttrandena

Kommitténs förslag har fått ett blandat mottagande. De remissinstanser som företräder de avtalsslutande parternas intressen har samtliga tillstyrkt förslaget. De statliga remissinstanserna har med ett undantag visserligen inte velat avstyrka förslaget men i allmänhet ställt sig tveksamma till det, framför allt från principiell synpunkt. Undantaget utgörs av *riksskattenämnden*, som avstyrkt förslaget.

Beträffande den principiella frågan kan följande nämnas.

Sjömansskattenämnden påpekar att förslaget bryter mot grundsatsen att all inkomst skall beskattas. Att göra avsteg från denna grundsats genom att för en viss grupp frita inkomst av visst slag inger enligt nämnden stora betänkligheter. Nämnden föreslår begränsad giltighetstid för skattebefrielsen, så att erfarenhet vinnas om dess verkningar och betydelse.

Statsmakternas åtgärd att åren 1943 och 1945 införa regler om viss skattefrihet för krigsriskersättning anser *Svenska maskinbefälsförbundet* höras som ett principiellt ställningstagande som bör vara vägledande även i detta fall. Ett likartat resonemang förs av *sjömansskattenämnden*, som inte finner det orimligt, om skattelättnad kunde vinnas för inkomst som förvärvats under särskilt farofyllda omständigheter, liknande dem som kännetecknade förhållandena under andra världskriget.

Riksskattenämnden samt *kammarrätten* och *länsstyrelsen i Hallands län* framhåller att förhållandena för sjöfarten nu inte är desamma som rådde under det senaste världskriget. Farorna sågs inte vara så extrema. Det finns enligt de båda förstnämnda remissinstanserna även andra yrkesgrupper som är utsatta för fara, t. ex. ammunitionsfabrikers personal, provflygare, poliser, övervakningspersonal i FN-tjänst m. fl. Ett genomförande av förslaget kan enligt dessa två remissinstanser leda till att även andra yrkeskategorier framställde liknande krav på skattelättnader.

En motsatt inställning kommer till synes hos de remissinstanser som representerar redarna och de ombordanställda. *Rederiföreningen för mindre fartyg* hävdar att krigsrisktilläggen inte är normala inkomster av tjänst på fartyg utan ersättning för de risker och påfrestningar vederbörande blir utsatt för under utövandet av sitt yrke. Självfallet, heter det i remissyttrandet, skall därför sådan speciell ersättning vara helt fri från skatt. *Sveriges fartygsbefälsförening* och *Svenska maskinbefälsförbundet* ger uttryck åt liknande tankegångar.

Alla statliga remissinstanser utom riksskattenämnden fäster avgörande vikt vid det förhållandet att andra n o r d i s k a l ä n d e r infört liknande skattefrihetsregler. *Kammarrätten* t. ex. erinrar om att 7 § 2 mom. sjömansskatteförordningen föreskriver att sjömän som är bosatta i de nordiska staterna har att under tjänst på svenskt fartyg erlagga sjömansskatt enligt de bestämmelser som gäller för sjöman som är bosatt i Sverige. Då nu Norge och Danmark undantagit krigsriskersättningar från beskattning synes det kammarrätten, trots de principiella betänkligheterna, att även Sverige borde vidta motsvarande åtgärder.

Riksskattenämnden anför följande. Kommittén har uttalat att bedömningen av frågan huruvida krigsrisktilläggen skall fritas från beskattning bör göras mot bakgrunden av att sjömansskattelagstiftningen i sina huvuddrag är ensartad i de nordiska länderna. Vidare uttalar kommittén att krigsrisktilläggen i Norge generellt är fritagna från beskattning sedan den 1 januari 1967 och att för Danmarks vidkommande beslut fattats om skattefrihet — dock endast i fråga om sjöfart på Vietnam — fr. o. m. den 1 januari 1969. Såvitt framgår av den remitterade skrivelsen, heter det vidare i nämndens remissyttrande, medges skattefrihet inte för krigsrisktillägg i Finland. Ett bifall till kommitténs förslag skulle enligt nämnden således inte medföra någon verklig samordning av de nordiska ländernas skattelagstiftning på förevarande område. Vad kommittén anført om förhållandena i de övriga nordiska länderna utgör därför enligt nämndens mening inte i och för sig något bärande skäl för genomförande av kommittéförslaget.

Även såvitt gäller u t f o r m n i n g e n a v f ö r s l a g e t har kommitténs ståndpunkt mött delade meningar under remissbehandlingen. Sjöfartsnäringens representanter har samtliga godtagit kommittéförslaget på alla punkter. De statliga remissinstanserna har emellertid gjort vissa anmärkningar.

Kommitténs förslag innebär att krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning enligt avtal mellan Sveriges redareförening och de ombordanställdas organisationer skall fritas från skatteplikt. Att det sålunda överlåtits åt arbetsmarknadens parter att bestämma omfattningen av det skattepliktiga området kritiserar av samtliga statliga remissinstanser utom länsstyrelsen i Malmöhus län.

Kammarrätten framhåller att betänkligheterna mot skattefriheten minskas om det i den föreslagna lagtexten i överensstämmelse med 1 § lagen den 14 maj 1954 (nr 246) om krigsförsäkring för sjömän m. fl. tilläggs att det skall ankomma på Kungl. Maj:t att meddela närmare bestämmelser angående de områden m. m. där skattefrihet skall inträda. Liknande synpunkter framförs av *länsstyrelsen i Hallands län*.

Riksskattenämnden anför att, om skattefrihet för krigsrisktillägg skulle genomföras nu, bestämmelserna härom inte bör få den generella utform-

ning som kommittén föreslagit utan bör anknyta till visst eller vissa särskilt angivna avtal.

Sjömansskattenämnden anför. Det framgår inte klart av kommittéförslaget om författningen skall avse endast redan ingångna avtal eller även avtal som kan komma att ingås. Betänkligheter kan anföras mot att helt lägga i organisationernas hand att i kommande avtal bestämma krigszonens omfattning och i övrigt utforma krigsriskbegreppet. På något sätt torde en ram böra finnas som begränsar möjligheter att avtalsmässigt utvidga detta begrepp utöver vad som objektivt kan anses motiverat. Skulle kollektivavtal träffas om att lönetillägg utgår under omständighet som vid objektiv prövning inte är riskfylld, bör enligt nämnden skattefrihet ej komma i fråga. Prövningen härav bör enligt nämndens uppfattning få ankomma på nämnden. Att nämnden i tveksamma fall skulle kunna meddela anvisningar för tillämpningen av den föreslagna författningen sägs följa av 21 § sjömansskatteförordningen. — Nämnden behandlar i detta sammanhang det avtal som rör de ombordanställda på m/s »Nippon» och m/s »Killara». Detta avtal, heter det i nämndens yttrande, är ett tillägg till huvudavtalet om hänsyn till krigsriskerna i Främre Orienten. Skulle ett särskilt farofyllt läge inträda genom krigshandlingar träder huvudavtalet i funktion. Tilläggsavtalet kan enligt nämndens mening knappast anses ha avseende på sådan särskild risksituation som motiverar, att de dagsbelopp, 45 kr. resp. 35 kr., som nämns i avtalet ges en särställning vid beskattningen. Tilläggen torde närmast vara att anse som tillägg för arbete under obekväma förhållanden, framhåller nämnden.

Även frågan om det skattefria beloppets storlek har diskuterats.

Länsstyrelsen i Hallands län erinrar om att de skattefria ersättningsbeloppen var maximerade vid det föregående tillfälle, åren 1943—1945, då motsvarande bestämmelser gällde och föreslår ett maximibelopp av 15 000 kr. för år. Även *länsstyrelsen i Malmöhus län* ifrågasätter om inte skattefriheten, med hänsyn till tänkbara förhållanden i framtiden, bör vara begränsad till visst belopp.

Sjömansskattenämnden anser att man får en från olika synpunkter rimlig reglering av skattefrågan om man begränsar skattskyldigheten till 50 % av ersättningens totalbelopp. Att såsom skedde under andra världskriget maximera avdragsrätten till exempelvis 10 000 kr. per år är enligt nämnden opraktiskt och med hänsyn till faktiskt utgående ersättningar knappast heller nödvändigt.

Kammarrätten, sjömansskattenämnden och länsstyrelsen i Hallands län uttrycker betänkligheter mot att göra lagstiftningen retroaktiv. Nämnden finner dock skäligt att skattefrihetsreglerna får tillämpas på ersättning som utgår för år 1969. Ersättning som är uträknad på lön intjänad för tid dessförinnan torde sålunda enligt nämnden böra falla utanför lagstiftningens tillämpningsområde även om utbetalning skulle ske först efter ikraftträdan-

det. Länsstyrelsen framhåller att, om bestämmelserna ges tillbakaverkande kraft, de bör ges sådant innehåll att även ersättning som utbetalats ex gratia (krigsriskgratifikationer) omfattas av skattefriheten.

Länsstyrelsen i Malmöhus län uppmärksammar en komplikation som de föreslagna bestämmelserna om retroaktivitet skulle åstadkomma vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst. Av övergångsbestämmelserna till den föreslagna författningstexten synes framgå, heter det i länsstyrelsens remissyttrande, att krigsrisktillägg inte för någon del av 1969 skall tas upp av redare i arbetsgivaruppgift och sålunda inte heller räknas med i sjömannens pensionsgrundande inkomst. Däremot har kommittén kanske förutsatt att bifall till ansökan av sjöman eller redare om rättelse av avdrag för sjömansskatt med motsvarande tillämpning av 15 § sjömansskatteförordningen inte skall föranleda ändring för åren 1965—1968 av det avgiftsunderlag och den pensionsgrundande inkomst som skall ha fastställts på grundval av tidigare gällande skatteplikt. Spörsmålet synes enligt länsstyrelsen vara av så stor social betydelse, särskilt med hänsyn till eventuell förtidspension och familjepension, att det bör vara klargjort för de därav berörda senast i samband med lagstiftningens ikraftträdande.

Samma länsstyrelse ställer också frågan om inte tiden för ansökan om rättelse som föreslagits i detta fall, till den 31 december 1969, är väl kort med hänsyn till de svårigheter som kan föreligga för vissa sjömän och f. d. sjömän att få underrättelse om den retroaktiva skattefriheten. Länsstyrelsen ifrågasätter om inte rättelse borde göras ex officio efter anmälan, som redarna skulle åläggas att göra till sjömansskattenämnden, under förutsättning att dessa inte skulle bli oskäligt betungade härigenom.

Departementschefen

Sjöman som är anställd på svenskt handelsfartyg i när- eller fjärrfart erlägger sjömansskatt. Sjömansskatt är en form av definitiv källskatt. Genom redarens försorg görs avdrag för sjömansskatt vid utbetalning till sjöman av belopp som utgör beskattningsbar inkomst. Beskattningsbar inkomst är den kontanta inkomsten ombord, minskad med dels avgifter som sjömannen har att erlägga för egen eller efterlevandes pensionering på grund av sin tjänst ombord, dels belopp som fastställts genom beslut om jämkning.

På grund av de krigshandlingar som förekommit och alltjämt förekommer i Vietnam, Främre Orienten och Nigeria har träffats avtal om särskilt krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning till anställda ombord på svenska handelsfartyg. De avtalsslutande parterna är Sveriges redareförning, å ena sidan, samt Sveriges fartygsbefälsförning, Svenska maskinbefälsförbundet, Svenska stewardsförningen och Svenska sjöfolksförbundet, å andra sidan.

Krigsriskersättning förekom i betydande utsträckning under andra

världskriget. Genom särskilda författningar infördes regler om viss skattefrihet för sådana ersättningar som utgick under åren 1943—1945.

De krigsriskstillägg eller motsvarande ersättningar som berörs av skrivelserna från 1967 års sjömansskattekommitté började utbetalas år 1965. På tilläggen och ersättningarna betalas svensk sjömansskatt enligt tabell, inte bara av sjöman, som är bosatt i Sverige, utan även av sjöman som är bosatt i Danmark, Finland eller Norge.

I Norge är krigsriskstillägg som utgår fr. o. m. den 1 januari 1967 skattefria. För Danmarks del föreligger skattefrihet för krigsriskstillägg avseende fart på Vietnam fr. o. m. den 1 januari 1969.

Kommittén har föreslagit att krigsriskstillägg och motsvarande ersättning skall vara befriade från sjömansskatt. Som skäl har kommittén anfört att sjömansskattelagstiftningen i sina huvuddrag är ensartad i de nordiska länderna. Att liknande ersättning är skattefri i åtminstone Danmark och Norge talar enligt kommittén starkt för motsvarande ordning i Sverige. Det anförs även att statsmakterna genom sina beslut under andra världskriget i ämnet tagit principiell ställning, som bör vara vägledande. Eftersom villkoren för att nu få krigsriskstillägg torde vara ungefär desamma som villkoren för att få krigsriskersättning under 1940-talet anser kommittén att skattefrihet bör medges för krigsriskstilläggen.

Kommitténs ståndpunkt har inte odelat godtagits av remissinstanserna. Riksskattenämnden har motsatt sig den föreslagna skattefriheten av principiella skäl. Även andra statliga remissinstanser har anfört betänkligheter av principiell art. Man har vänt sig mot att medge skattefrihet för en viss typ av inkomster. Om skattefrihet skulle medges för inkomster med vilkas förvärvande är förenad en viss grad av farlighet kunde uppkomma krav på skattefrihet från även andra yrkeskategorier än sjömän, t. ex. provflygare, krutfabriksarbetare och poliser. Sjöfartsnäringens representanter har emellertid helt anslutit sig till kommitténs uppfattning.

Beträffande skälet att man bör eftersträva nordisk enhet på sjömansskattelagstiftningens område har riksskattenämnden påpekat att reglerna, om kommitténs förslag skulle genomföras, ändå inte blir enhetliga, dels därför att skattefriheten fått olika utformning i Danmark och Norge, dels eftersom någon skattefrihet inte synes gälla för Finlands del.

Jag har förståelse för de betänkligheter som de flesta statliga remissinstanser gett uttryck för. Det är principiellt sett inte lämpligt att befria vissa slag av inkomster i förvärvsverksamhet från skatt. De skäl som åberopas, t. ex. som i detta fall verksamhetens farlighet, ger inte tillräcklig avgränsning mot andra, liknande inkomsttyper. Att jag ändå är villig att förorda kommitténs förslag om skattefrihet beror på att beskattningen av hela inkomstområdet i detta fall regleras genom särskild lagstiftning, nämligen sjömansskatteförordningen. Denna specialreglering är till yttermera visso internordisk. När nu både Norge och Danmark har genomfört skatte-

befrielse för krigsrisktillägg är det således enligt min mening ett godtagbart skäl till att vi bör följa efter.

Riksskattenämndens påpekande att den nordiska regleringen beträffande skattebefrielse för krigsrisktillägg inte skulle bli enhetlig även om kommitténs förslag genomfördes är knappast någon avgörande invändning mot förslaget. Skattebefrielsereglerna i de olika nordiska länderna måste få en utformning som svarar mot ett faktiskt behov. Detta behov beror i sin tur på vilken typ av sjöfart som är aktuell för resp. land.

För Sveriges vidkommande har kommittén i sin skrivelse berört fyra olika avtal, som hittills är av betydelse, nämligen avtalet den 3 september 1965 beträffande krigsrisktillägg vid uppehåll i nord- och sydvietnamesiska hamnar, avtalet den 13 juni 1967 beträffande krigsrisktillägg vid fart inom visst i avtalet närmare angivet område i Främre Orienten, avtalet den 13 juni 1967 beträffande särskilt tillägg till anställda ombord på m/s »Nippon» och m/s »Killara», som ligger instängda i Suezkanalen, samt avtalet den 30 april 1967 beträffande krigsrisktillägg vid fart på Nigeria. För det närmare innehållet i dessa avtal har jag redogjort i det föregående.

Kommittéförslaget innebär att skattebefrielsen skall omfatta alla krigsrisktillägg och motsvarande ersättningar som utgår på grund av avtal mellan sjöfartsnäringens arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer. Denna lösning har inte godtagits av de statliga remissinstanserna, som anser att Kungl. Maj:t eller statlig myndighet bör avgöra i vilka fall skattebefrielse skall få äga rum. Sjömansskattenämnden har som exempel på ersättningar som inte bör ges särställning vid beskattningen nämnt avtalet rörande de ombordanställda på m/s »Nippon» och m/s »Killara». De tillägg som utgår enligt detta avtal har nämnden ansett vara att anse som ersättning för arbete under obehagliga förhållanden.

Jag delar den uppfattning som dessa remissinstanser gett uttryck åt. Som villkor för skattebefrielse bör således gälla att avtalet prövas från denna synpunkt av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer. Prövningen bör, som sjömansskattenämnden framhållit, ha till syfte att konstatera huruvida lönetillägget utgår under omständighet som objektivt sett är att betrakta som riskfylld.

Kommittén har lämnat vissa uppgifter om storleken av de belopp som hittills utgått i form av krigsrisktillägg och om det antal sjömän som fått uppbära sådana tillägg. Beloppet var för varje sjöman i genomsnitt 1 560 kr. under år 1967 och 2 730 kr. under de första tio månaderna år 1968. Antalet sjömän som uppburit krigsrisktillägg var 275 under år 1967 och 150 under de första tio månaderna år 1968. Det finns enligt kommittén krigsrisktillägg som mer avsevärt avviker från genomsnittet. Det rör sig dock om undantagsfall. Dessa avvikelser är mest markanta om man räknar med sjömän som tjänstgjort i flera omgångar på m/s »Nippon» eller m/s »Killara».

Några statliga remissinstanser, bland dem sjömansskattenämnden, har föreslagit begränsning av skattefriheten. Man kan härvidlag tänka sig antingen en begränsning av det skattefria beloppets storlek eller att endast en viss del, t. ex. 50 %, av tillägget blir skattefritt.

Varken i Danmark eller i Norge förekommer någon begränsning av skattefriheten i det hänseende som nu diskuteras. De belopp som utbetalas är inte av den storleksordningen att begränsningar synes påkallade. Med hänsyn härtill och till den prövning av skattefriheten som jag nyss förordat biträder jag kommitténs förslag på denna punkt.

Kommittén har vidare föreslagit att skattefriheten skall gälla retroaktivt fr. o. m. utbetalningsåret 1965. Redan inbetalad sjömansskatt avses sålunda skola restitueras vid ett förfarande liknande det som nu sker vid rättelse av skatteavdrag.

Även mot den föreslagna retroaktiviteten har flera statliga remissinstanser hyst betänkligheter.

I Norge har skattefriheten gällt fr. o. m. år 1967. För Danmarks del tillämpas reglerna om skattefrihet fr. o. m. den 1 januari 1969. Det finns i och för sig fog för att behandla krigsrisktillägg lika i skattehänseende. Kommitténs förslag är från denna synpunkt fullt logiskt. Man får emellertid en god överensstämmelse med förhållandena i Norge samtidigt som man kan nedbringa det administrativa besväret om skattefriheten får gälla först fr. o. m. utbetalningsåret 1967. Jag förordar sålunda en sådan lösning.

Kommittén har i lagtekniskt hänseende föreslagit att skattefriheten skall gälla enligt en särskild förordning. Enligt denna förordning skall krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning inte räknas till sådan kontant inkomst ombord som avses i 2 § sjömansskatteförordningen. Därmed skulle tilläggen och motsvarande ersättningar inte tas med vid beräkning av sjömans pensionsgrundande inkomst enligt 2 § förordningen den 18 december 1959 (nr 551) angående beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring. Inte heller skulle utgå redareavgifter för tilläggen och ersättningarna vare sig enligt 1 § förordningen den 18 december 1959 (nr 555) angående redares avgifter i vissa fall enligt lagen om allmän försäkring eller enligt 2 § lagen den 2 juni 1961 (nr 300) om redareavgift för sjöfolks pensionering.

Sjömansskattenämnden har föreslagit en begränsning av giltighetstiden för skattebefrielsen i syfte att vinna erfarenheter av lagstiftningen. Länsstyrelsen i Malmöhus län har påvisat vissa inkonsekvenser i kommitténs förslag beträffande behandlingen av krigsrisktilläggen och motsvarande ersättningar vid beräkningen av pensionsgrundande inkomst. Förslaget leder till skillnad härvidlag mellan redan avdragna belopp, som sålunda skall restitueras, och andra belopp.

Enligt min uppfattning bör krigsrisktilläggen och motsvarande ersättningar liksom hittills ingå vid beräkning av pensionsgrundande inkomst,

arbetsgivaravgifter, avgifter enligt lagen den 6 juni 1968 (nr 419) om allmän arbetsgivaravgift och redareavgifter. En tekniskt tillfredsställande lösning får man om man, i stället för att undanta tilläggen och ersättningarna vid beräkning av kontant inkomst ombord, låter dem ingå i detta begrepp men bli avdragsgilla vid beräkningen av beskattningsbar inkomst. Med hänsyn till att jag föreslagit att skattefriheten skall bli prövad av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer finns inga skäl att göra bestämmelserna tidsbegränsade. Man kan därmed arbeta in dem i sjömansskatteförordningen. Innehållet i 2 § kommitténs författningsförslag kan tas in i anvisningarna till 2 § sjömansskatteförordningen.

Till sist vill jag erinra om att sjömans beskattningsbara inkomst skall tas upp i taxeringslängden. Närmare bestämmelser i detta hänseende meddelas av riksskattenämnden.

Jämkning av sjömansskatt

Nuvarande ordning

Sjömansskatt dras av vid varje utbetalning till sjöman av belopp som utgör beskattningsbar inkomst (5 § sjömansskatteförordningen). Den beskattningsbara inkomsten kan dock minskas genom jämningsbeslut. Jämkning kan medges av olika anledningar. En anledning föreligger om sjömannen gör sannolikt att han året efter beskattningsåret vid taxering enligt förordningen om statlig inkomstskatt skulle kunna påräkna vissa närmare angivna avdrag som kan antas inte bli utnyttjade vid en sådan taxering (12 § 1 mom.). En annan anledning föreligger om sjömannen gör sannolikt att uppskattningen av inkomst av drickspengar enligt de grunder som sjömansskattenämnden fastställt skulle medföra att hans inkomst av sådant slag skulle bli väsentligt för högt beräknad (12 § 2 mom.). Studerande som är anställd ombord på fartyg under ferier kan få jämkning om han gör sannolikt att sjömansskatten på hans inkomst ombord under beskattningsåret väsentligt överstiger den slutliga skatt som skulle ha påförts honom om inkomsten utgjort intäkt av tjänst enligt kommunalskattelagen (12 § 3 mom. sjömansskatteförordningen.).

Beslut om jämkning meddelas av sjömansskattenämnden (13 § första stycket sjömansskatteförordningen). Ansökan om jämkning skall vara inkommen till sjömansskattekontoret senast före utgången av juli månad året näst efter beskattningsåret (13 § andra stycket).

Enligt 15 § första stycket sjömansskatteförordningen kan sjöman, som anser att sjömansskatt obehörigen avdragits eller avdragits med för högt belopp, söka rättelse hos sjömansskattenämnden. Samma regel gäller för redare, som anser att sjömansskatt redovisats med för högt belopp. Ansökan om rättelse skall vara inkommen till sjömansskattekontoret före utgången av andra kalenderåret näst efter beskattningsåret (15 § andra stycket).

Kommittén

Kommittén erinrar om att möjligheten till jämkning för studerande infördes genom lagstiftning år 1961 (SFS 1961: 36). Erfarenheten har visat, framhåller kommittén vidare, att ett inte ringa antal ansökningar om jämkning varje år inkommer för sent och därför inte blir föremål för prövning. Detta gäller särskilt ansökningar från studerande. Anledningarna till förseeningen är flera. Studerandena tjänstgör ombord endast kort tid och får ofta inte del av sjömansskattenämndens upplysningsbroschyr om sjömansskatt. De får tyvärr inte sällan felaktiga upplysningar ombord om jämningsförfarandet. I några fall har det t. o. m. funnits anledning befara att myndigheter i land utan närmare kännedom om sjömansskattelagstiftningen lämnat vilseledande upplysningar. Många skattskyldiga står helt främmande för systemet med en definitiv källskatt. De väntar sig att sjömansskatt liksom annan skatt som uttas genom löneavdrag gottskrivs dem i debetsedel å slutlig skatt. Eftersom sådan debetsedel för ett inkomstår inte utsänds förrän i november eller december månad året därpå, sker upptäckten av misstagen för sent för att jämningsansökan skall kunna inges.

Även för andra än studerande kan enligt kommittén tiden för ansökan vara i knappaste laget. För sjöman i fart på avlägsna vatten kan en i god tid avsänd ansökan på grund av dåliga postförbindelser komma sjömansskattekontoret tillhanda för sent. Ibland kan försändelser helt förkomma. Innan detta upptäcks kan ansökningstiden vara försutten.

Att tillämpa olika ansökningstider för rättelse och jämkning är enligt kommitténs uppfattning inte rationellt. För sjöman bosatta i utlandet sägs denna ordning vara särskilt olämplig. Om de betalar sjömansskatt enligt tabell, måste de i förekommande fall begära beslut hos sjömansskattenämnden om tillämpning av kolumn 2—3 eller 4 i sjömansskattetabellen. Om de har hemmavarande barn under 16 år, bör de samtidigt yrka s. k. barnbidragsjämkning enligt Kungl. Maj:ts brev till sjömansskattenämnden den 3 mars 1961. Många har gått miste om jämkningen därför att de inte tänkt på att olika tidsgränser gäller i dessa fall.

Kommittén föreslår att en enhetlig tidsgräns fastställs för rättelse och jämkning och att den tid som nu gäller för rättelse blir avgörande. Detta kan synas vara en alltför lång tid för jämningsfall, som principiellt har en annan karaktär än rättelsefall. Enligt kommitténs mening är detta knappast någon avgörande invändning. Man kan utgå från att det stora flertalet sjöman som är berättigade till jämkning är angelägna att få sin rätt så snart som möjligt.

Remissyttrandena

Samtliga remissinstanser som särskilt yttrat sig över kommitténs förslag om förlängning av tiden för ansökan om jämkning har tillstyrkt förslaget. *Kammarrätten* har påpekat att förslaget dock strider mot önskemålet om en definitiv källskatt. *Länsstyrelsen i Malmöhus län* har framhållit att särskilda övergångsbestämmelser inte föreslagits. I avsaknad av uttalande från kommitténs sida, heter det vidare i länsstyrelsens yttrande, synes det inte för envar otvetydigt framgå att ansökan om jämkning avseende beskattningsåret 1967 — för vilket tiden utgått den 31 juli 1968 — skall anses vara inkommen i tid om den inges före utgången av år 1969. Det synes länsstyrelsen angeläget att denna fråga klargörs för de som är berörda av den. Om det är meningen att ansökningstiden för beskattningsåret 1967 skall utsträckas, talar enligt länsstyrelsen billighetsskäl för att sjömansskattenämnden ex officio tar upp de ansökningar avseende år 1967 till behandling som tidigare behandlats men inte kunnat bifallas därför att de inkommit för sent.

Departementschefen

Ansökan om jämkning av sjömansskatt skall vara inkommen till sjömansskattekontoret före utgången av juli året efter beskattningsåret. Ansökan om rättelse skall vara inkommen före utgången av andra kalenderåret efter beskattningsåret. Kommittén har föreslagit att samma tid skall gälla för ansökan om jämkning som nu gäller för ansökan om rättelse. Kommittén har som skäl åberopat, att rättsförluster har uppstått i flera fall — särskilt för studerande — därför att kännedomen om jämkningsföreskrifterna varit bristfällig och att när misstaget upptäckts det ofta varit för sent att begära jämkning. Detta skäl förefaller mig bärande. Ingen remissinstans har motsatt sig kommitténs förslag. Jag föreslår sålunda att förslaget genomförs.

Emellertid har länsstyrelsen i Malmöhus län uppmärksammat ett övergångsproblem. De jämkningsansökningar som avser beskattningsåret 1967 skall enligt gällande bestämmelser ha varit ingivna senast den 31 juli 1968. Efter ändringen skulle emellertid, utan särskild föreskrift, jämkningsansökningar avseende nämnda beskattningsår få inlämnas ända till utgången av år 1969. Detta synes i och för sig rimligt. Men det kan, som länsstyrelsen påpekat, hända att sjömansskattenämnden avslagit jämkningsansökan avseende år 1967 som redan kommit in men som kommit in för sent. Det bör således föreskrivas att sådana jämkningsansökningar skall prövas på nytt utan särskilt ansökningsförfarande.

Hemställan

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga inom finansdepartementet upp-
rättat förslag till

*förordning om ändring i förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjö-
mansskatt.*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med in-
stämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt
förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall
avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta pro-
tokoll utvisar.

Ur protokollet:

Margit Edström

**Kommitténs förslag till förordning om skattefrihet för krigsrisktillägg
eller motsvarande ersättning till sjömän**

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning enligt avtal mellan Sveriges redareförening och de ombordanställdas organisationer till sjömän för tjänstgöring på fartyg i särskilt riskfylld fart räknas icke till sådan kontant inkomst ombord som avses i 2 § förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt.

2 §.

Redare som utbetalat ersättning som avses i 1 § skall ange ersättningens storlek i redovisning enligt 14 § 1 mom. förordningen om sjömansskatt.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Förordningen tillämpas även på krigsrisktillägg som utbetalats under åren 1965—1968 samt under år 1969 på tid före förordningens ikraftträdande. Har avdrag för sjömansskatt under nämnda år beräknats till högre belopp än som med tillämpning av förordningens bestämmelser bort ske, skall skatten nedsättas med vad som sålunda tagits ut för mycket i skatt. Därvid skall vad som föreskrivs i 15 § förordningen om sjömansskatt om rättelse av skatteavdrag äga motsvarande tillämpning, dock att ansökan om rättelse såvitt avser skatteavdrag under åren 1965 och 1966 skall vara inkommen till sjömansskattekontoret senast den 31 december 1969.

Bilaga 2

**Kommitténs förslag till förordning om ändring i förordningen
den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt**

Härigenom förordnas, att 13 § förordningen den 16 maj 1958 (nr 295) om sjömansskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

13 §.

Beslut om — — — — — av sjömansskattenämnden.

Ansökan om jämkning skall vara inkommen till sjömansskattekontoret *senast* före utgången av *juli månad året* näst efter beskattningsåret.

Ansökan om jämkning skall vara inkommen till sjömansskattekontoret före utgången av *andra kalenderåret* näst efter beskattningsåret.

I beslut — — — — — för sjömansskatt.

Å belopp, — — — — — icke ränta.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.